

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-11-26

Närvarande: F.d. justitierådet Ella Nyström samt justitieråden
Per Classon och Stefan Johansson

Straffbestämmelser till EU-förordningen om fartygsåtervinning

Enligt en lagrådsremiss den 12 november 2020 har regeringen (Miljödepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i miljöbalken.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Lina Oskarsson, biträdd av kanslirådet Sofia Tingstorp.

Förslaget föranleder följande yttrande.

29 kap. 4 b §

Paragrafen innehåller straffrättsliga regler som avser att säkerställa att artikel 6.2 a i förordning (EU) nr 1257/2013, fartygsåtervinningsförordningen, följs. I artikeln anges att fartygsägare ska se till att fartyg som ska återvinnas endast återvinns vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna på den europeiska förteckningen. Fartygsägare ska ges samma innebörd som i artikel 3.1.14 i förordningen, dvs. den fysiska eller juridiska person som är registrerad ägare av fartyget, även den som äger fartyget under en begränsad tid i väntan på försäljning eller överlämnande till en fartygsåtervinningsanläggning. Om det inte finns någon registrering avses enligt förordningen bl.a. den som har övertagit fartygets drift.

Ansvarssubjekt i straffbestämmelsen är *den som lämnar ett fartyg för återvinning*. I den promemoria som remitterades och som ligger till grund för lagrådsremissen var emellertid ansvarssubjektet angivet som *den fartygsägare som lämnar sitt fartyg för återvinning*. Såvitt framkommit ändrades formuleringen med anledning av remissynpunkter från Åklagarmyndigheten. Ändringen beträffande ansvarssubjektet innebär att straffansvaret utvidgas och dessutom går längre än vad som krävs för att genomföra fartygsåtervinningsförordningen. Det kan därför sättas i fråga om inte förslaget i denna del, som det utformats i lagrådsremissen, borde ha blivit föremål för ytterligare remissbehandling.

I författningskommentaren anges att i de fall det går att fastställa att syftet med en fartygsöverlåtelse har varit att fartyget ska återvinnas på en plats som inte finns upptagen på den europeiska förteckningen, bör den tidigare fartygsägaren kunna hållas ansvarig för en sådan otillåten fartygsåtervinning. Det anges vidare att den tidigare fartygsägaren därmed *får anses vara den som har lämnat*

fartyget på platsen för återvinningen i strid med förordningens bestämmelser.

Det nu återgivna uttalandet i författningskommentaren, om vem som ska anses vara den som lämnat fartyget för återvinning, ger upphov till frågor om tillämpning av förhållandevis komplexa straffrättsliga principer. Det är inte självklart att det angivna rekvisitet kan anses uppfyllt beträffande en person som inte själv rent fysiskt har lämnat fartyget för återvinning på en plats som inte finns upptagen på den europeiska förteckningen. I sammanhanget kan nämnas att det i lagrådsremissens konsekvensanalys anges beträffande den föreslagna straffbestämmelsen att den innebär att den som har den faktiska fysiska rådigheten över ett uttjänt fartyg och lämnar det på en annan plats än en auktoriserad återvinningsanläggning kan straffas för det (s. 66).

Lagrådet anser att innebörden av rekvisitet *den som lämnar ett fartyg för återvinning* bör bli föremål för ytterligare straffrättsliga överväganden under den fortsatta beredningen.

Av andra stycket framgår att försök till uppsåtligt brott är straffbelagt. Det kan emellertid sättas i fråga om det exempel som ges i författningskommentaren utgör försök till ett uppsåtligt brott. Exemplet bör därför analyseras ytterligare under den fortsatta beredningen.